

WOJEWODA MAZOWIECKI

Wypalanie traw - podstawowe informacje

Zagrożenie dla ludzi

Wysuszone trawy palą się bardzo szybko, wystarczy zmiana kierunku wiatru, żeby pożar wymknął się spod kontroli i przeniósł na zabudowania. **CO ROKU W POŻARACH WYWOŁANYCH WYPALANIEM TRAW GINĄ LUDZIE !** Inni tracą dobytek całego życia. Płonące trawy w przydrożnych rowach to także zagrożenie dla kierowców. Co roku dym z płonących nieużytków jest przyczyną kolizji drogowych. Może również powodować zatrucia.

Wypalanie to przestępstwo

Ustawa o ochronie przyrody i ustawa o lasach zabrania wypalania traw na łąkach, pozostałości roślinnych na nieużytkach, skarpach kolejowych i rowach przydrożnych. Sprawcy podpalenia grozi grzywna do 5 tys. zł, a w przypadku spowodowania pożaru stanowiącego zagrożenie dla życia, zdrowia czy mienia, od roku do 10 lat więzienia.

Wypalanie traw wyjaławia ziemię

Ziemia na pogorzeliskach wbrew temu, co sądzą zwolennicy wypalania traw, staje się jałowa. Ogień hamuje przyswajanie azotu z powietrza oraz proces gnicia pozostałości roślinnych, które tworzą urodzajną warstwę gleby. Przy wypalaniu giną mrówki. Owady te, zjadając resztki roślinne i zwierzęce, ułatwiają rozkład masy organicznej i wzbogacają warstwę próchnicy, „przewietrzają” glebę. Jedna kolonia mrówek może zniszczyć do 4 milionów szkodliwych owadów rocznie. W pożarach traw giną biedronki, zjadające mszyce. Ogień uśmierca dżdżownice, które mają pozytywny wpływ na strukturę gleby i jej właściwości. Płomienie i dym zabijają pszczoły i trzmiele, co powoduje zmniejszenie liczby zapylonych kwiatów, a w konsekwencji obniżenie plonów roślin. Wypalona łąka potrzebuje kilku lat na regenerację.

Pożary niszczą przyrodę

Pożar traw oznacza zniszczenie miejsc lęgowych wielu gatunków gnieźdzących się na ziemi i w krzewach ptaków. Palą się gniazda już zasiedlone, a zatem z jajami lub pisklętami (np. tak lubianych przez wszystkich skowronków). Płomienie niszczą miejsca bytowania zwierzyny łownej, m.in. bażantów, kuropatw, zajęcy, a nawet saren, jeleni czy dzików. W pożarach traw ginie wiele pożytecznych zwierząt kręgowych: płazy (żaby, ropuchy, jaszczurki), ssaki (krety ryjówki, jeże, zające, lisy, borsuki, kuny, nornice, badylarki, ryjówki i inne drobne gryzonie). Niejednokrotnie od palącego się poszycia gleby zajmują się torfowiska. Pożary torfu są wyjątkowo trudne do ugaszenia, mogą trwać nawet kilka miesięcy. Torfowiska na regenerację potrzebują kilku tysięcy lat. Często pożar traw przenosi się na sąsiadujące lasy, niszcząc bezpowrotnie cenne drzewostany. Spalony las regeneruje się kilkadziesiąt lat.

Wypalanie traw się nie oplaca

Zakaz wypalania traw jest jednym z unijnych "Wymogów dobrej kultury rolnej". Rolnikowi, który nie przestrzega zakazu, grozi zmniejszenie wysokości wszystkich rodzajów dopłat bezpośrednich o 3 proc. Jeśli zostanie stwierdzone, że rolnik wypalał trawy na którymkolwiek z uprawianych gruntów, mogą zostać pomniejszone: jednolita płatność obszarowa, płatność cukrowa, płatność do pomidorów, przejściowe płatności z tytułu owoców miękkich, płatności do krów i owiec, specjalna płatność obszarowa do powierzchni uprawy roślin strączkowych i motylkowatych drobnonasiennych, a także płatności rolnośrodowiskowe, pomoc na zalesianie gruntów rolnych oraz płatności z tytułu ONW. Wysokość kary może jednak wzrosnąć do 5 proc., bo Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa każdy przypadek wypalania traw rozpatruje indywidualnie. Gdy rolnikowi zostanie udowodnione celowe wypalanie traw, AR i MR może obniżyć każdy z rodzajów płatności bezpośrednich aż o 20 %, a w skrajnych przypadkach stwierdzenia uporczywego wypalania traw, Agencja może pozbawić rolnika całej kwoty płatności bezpośrednich za dany rok.

Opracowano na podstawie materiałów: Komendy Wojewódzkiej PSP, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych

Komenda Miejska Państwowej Straży Pożarnej w Płocku informuje !!!

Wypalanie traw jest niedozwolone !

1. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (J. t. Dz. U. z 2009 r. nr 151, poz.1220 z późn. zm.):

- art. 124. „Zabrania się wypalania łąk, pastwisk, nieużytków, rowów, pasów przydrożnych, szlaków kolejowych oraz trzcinowisk i szuwarów”;
- art. 131 pkt 12: „Kto wypala łąki, pastwiska, nieużytki, rowy, pasy przydrożne, szlaki kolejowe, trzcinowiska lub szuwary - podlega karze aresztu albo grzywny”.

2. Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (J. t. Dz. U. z 2011 r. nr 12, poz. 59 z późn. zm.); art. 30 ust. 3 pkt 3 „...w lasach oraz na terenach śródleśnych, jak również w odległości do 100 m od granicy lasu, zabrania się działań i czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo, a w szczególności:

- rozniecenia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lasu lub nadleśniczego,
- korzystania z otwartego płomienia,
- wypalania wierzchniej warstwy gleby i pozostałości roślinnych...”.

3. Za wykroczenia tego typu grożą surowe sankcje:

- art. 82 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 2013 r. Nr 0, poz.482 z późn. zm.) – kara aresztu, nagany lub grzywny, której wysokość w myśl art. 24, § 1 może wynosić od 20 do 5000 zł;
- art. 163 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (J. t. Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.) stanowi: „Kto spowoduje zdarzenie, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach, mające postać pożaru, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10”.